Таїнство Шлюбу

Шлюб є Таїнство, в якому за добровільною (перед священиком і Церквою) згодою нареченого і нареченої жити спільно благословляється їхній шлюбний зв'язок в образі духовного союзу Христа з Церквою, випрошується і подається благодать Божа для взаємної допомоги й однодушності, і для благословенного народження та християнського виховання дітей.

Шлюб установлений Самим Богом ще в раю. Після сотворения Адама і Єви "благословив їх Бог і сказав їм Бог: плодіться і розмножуйтесь, і наповнюйте землю і володійте нею" (Бут. 1, 28).

Ісус Христос освятив шлюб Своєю присутністю на весіллі в Кані Га-лилейській. Він також говорив: "Бог сотворив за образом Своїм людину, чоловіком і жінкою створив їх (Див.: Бут. 1, 27). І сказав: заради цього залишить чоловік батька свого і матір і приліпиться до жінки своєї, і будуть двоє одним тілом (Див.: Бут. 2, 24). Тож вони вже не двоє, а одна плоть. Отже, що Бог з'єднав, того людина нехай не розлучає" (Мф 19, 4-6).

Св. апостол Павло каже: "Тайна ця велика; я говорю щодо Христа і Церкви" (Еф. 5, 31^32).

Союз Ісуса Христа з Церквою Грунтується на любові Христа до Церкви і на повній відданості Церкви волі Христовій. Тому чоловік зобов'язаний самовіддано любити дружину, а дружина зобов'язана добровільно, тобто з любов'ю, коритися чоловікові.

"Чоловіки, - каже апостол Павло, - любіть своїх жінок, як і Христос полюбив Церкву і віддав Себе за неї... Бо хто любить свою жінку, любить самого Себе (Еф. 5, 25, 28). Жінки, коріться своїм чоловікам, як Господеві, бо чоловік є голова жінки, як і Христос Глава Церкви, і Він же Спаситель тіла" (Еф. 5, 22—23).

Тому подружжя (чоловік і жінка) зобов'язані на все життя берегти взаємну любов і повагу, взаємну відданість і вірність.

Добре християнське шлюбне життя є джерелом особистого і суспільного блага.

Сім'я є основою Церкви Христової.

Таїнство шлюбу не обов'язкове для всіх, але особи, які добровільно залишаються неодруженими, зобов'язані проводити чисте, непорочне і дівствене життя, яке, за вченням Слова Божого, вище за шлюбне життя і є одним з найбільших подвигів (Див.: Мф 19, 11~12; 1 Кор. 7, 8, 9, 26, 32,34, 37,40 та ін.).

(Матеріал взято з книги «Закон Божий», автор Протоїєрей Серафим Слобідський, Київ 2003 р.)